



Ivo Niehe 'Achteraf is het eigenlijk mijn hele leven Circus Ivo gebleven'

Stoppen en 24/7 genieten in zijn tweede huis aan de Franse Côte d'Azur? Producent, presentator, schrijver en theaterman Ivo Niehe (76) denkt er niet aan. Hij werkt met plezier zo'n zestig uur in de week. Grote kans dat hij sterft in het harnas. "Werken zie ik niet als werk, maar als het beleven van mooie avonturen."

Tekst Ingrid Spelt Fotografie Maarten Albrecht

Bij hét icoon uit onze televisiewereld, de man die talloze wereldsterren voor zijn camera kreeg, wil je zeker niet te laat komen. Toch rijdt de taxi een halfuur later dan afgesproken voor. De chauffeur doet aan sightseeing, en kan Niehe's kantoor nabij het Museumplein, met zijn huis op steenworp afstand,

niet zo snel vinden. Niehe neemt het vrij laconiek op, ondanks zijn drukke agenda en het feit dat hij juist overal te vroeg verschijnt. En bovendien graag de controle houdt. "Wil je koffie of thee?" vraagt hij charmant. Je jas neemt hij nog net niet aan.

Ivo Niehe. Die nette aardige man in pak, eens de gedroomde schoonzoon, die ruim veertig jaar miljoenen kijkers trok met >



“Godzijdank heb ik door mijn werk ook veel voor goede doelen kunnen doen. Op die momenten denk ik: het heeft dus zin dat ik besta”

zijn *TV Show* (op reis). En grootheden als Audrey Hepburn, Prince, David Bowie, Tina Turner, Roald Dahl, Oprah Winfrey en prins Philip sprak. De man die overal binnenkwam, mede omdat hij zijn talen vloeiend spreekt. Maar ook een interviewer die wel eens wordt verweten dat hij niet kritisch genoeg is in zijn vraagstelling. “Kritische vragen waren mijn missie ook niet”, zal hij later zeggen. “Ik wilde de kijkers een inkijkje geven in het leven van beroemdheden. Als ik tegen Barbra Streisand zeg dat het tweede nummer op haar nieuwe album bagger is, sta ik zo weer buiten. Dus van al die kritiek op mijn oppervlakkige interviews trok ik me niks aan. Overigens is advocaat Gerard Spong wel eens boos uit een studio-uitzending weggelopen met de woorden: ‘U bent volkomen onbetrouwbaar.’ Dan ging ik een discussie zeker niet uit de weg. Op mezelf ben ik wel altijd kritisch geweest. Waarschijnlijk omdat ik juist aan mezelf kan twijfelen. Dat was op school al zo. Maar de gedachte dat het wel eens moeilijk kan zijn, is uiteindelijk ook de motor van mijn bestaan. Mijn drijfveer.”

Begin 2022 stopte Niehe met zijn *TV Show*. Tegenwoordig is hij met de spin-off *Ivo op zondag* te zien. “De kijkcijferdruk is ervan af. Ik hoef niet meer zo nodig te scoren en maak *Ivo op zondag* voor mijn plezier met een klein clubje.” Niehe schreef het boek *De afterparty*. Verhalen over zijn gasten die niet verteld

zijn in de *TV Show*. “Het zijn allemaal inspirerende mensen die iets van het leven gemaakt hebben. Ik heb in grote bewondering gekeken naar de Peter Ustinovs, Audrey Hepburns en Oprah Winfreys van deze wereld. Oprah die op een avond ontdekte dat ze wél iets zou kunnen bereiken, omdat ze The Supremes zag optreden. Als zwarte vrouw achtte ze zichzelf tot dat moment volledig kansloos. Dit soort verhalen hebben we in deze tijd nodig. Die zijn zo waardevol in een tijd van oorlog en mensen die de rekeningen niet meer kunnen betalen. Er voltrekken zich drama’s in onze samenleving die onderbelicht blijven.”

De succesvolle Ivo Niehe die zich bezighoudt met de onbetaalbare rekeningen van anderen zou je niet een, twee, drie bedenken.

“Waarom niet? Godzijdank heb ik door mijn werk ook veel voor goede doelen kunnen doen, bijvoorbeeld voor Unicef en het KWF. Op die momenten denk ik: het heeft dus zin dat ik besta.”

De oude Kraaij had een speciaal plekje in uw hart. Dus staat hij in De afterparty.

“Kennelijk had ik een plekje in zijn hart. Voor de begrafenis van Johnny Kraaijkamp sr. mocht ik een van de vijf sprekers zijn. Ik was geraakt dat ik daarvoor gevraagd werd. Van een hechte vriendschap kon je niet spreken, maar we waardeerden elkaar wel. De oude Kraaij woonde in het Rosa Spier Huis, een woon- en werkgemeenschap met zorg voor oudere kunstenaars en wetenschappers. Mijn diepe wens was om met hem nog een voorstelling te maken in het DeLaMar Theater. Destijds huurde ik het theater voor een jaar met mijn productiebedrijf. We hielden er onder meer avonden met Gerard Reve en Gijs Scholten van Aschat en dus drie voorstellingen met Kraaijkamp. Zijn laatste kans om op te treden. Iedere dag haalden we hem op in het Rosa Spier Huis. In de pauze lag hij op een stretcher. ’s Avonds moest ik hem overhalen om het toneel op te gaan. Het was altijd spannend of het zou lukken. Het is een wonder >

“Als ik mijn hond uitlaat herkent niemand mij. Mijn stem herkennen ze vaak weer wel”

dat Kraaijkamp dit nog heeft kunnen doen. Gevoelsmatig was het misschien wel zijn laatste grote geluismoment.”

Entertainen zat er altijd al in. Als jochie gaf Nieve circusvoorstellingen in de zomervakanties in Noordwijk. “In het pension vermaakte ik de andere kinderen met mijn circus, bestaande uit tinnen figuurtjes en beestjes. Voor een kwartje mochten ze kijken. Achteraf is het eigenlijk mijn hele leven Circus Ivo gebleven.” Tijdens zijn studententijd aan de Universiteit van Amsterdam verdiende Nieve bij als model in Parijs en Barcelona, en liep modeshows. “Dat was één groot avontuur. Jarenlang heb ik er mijn studie Frans van kunnen betalen, zelfs meer dan dat.” Ook liet hij als student zijn muzikale talent niet onbenut. Hij was zanger en organist van Ivo & The Furies. Vijf dagen per week traden ze op en scheurde hij met zijn Fiat 500 door het land. De band scoorde zelfs een hitje, ‘Mountain of Love’, en toerde met The Fortunes in Engeland.

Spijt dat u niet aan de andere kant van de camera staat? En niet als zanger op de bank in The Tonight Show Starring Jimmy Fallon zit?

Lachend: “Nee, als pure musicus was ik niet goed genoeg. Ik ben dankbaar dat mijn pad anders gelopen is. Als ik niet



gered was door onze bassist, die uitgerekend op de avond dat een grote Zwitserse impresario kwam kijken stomdronken was en iedere noot verkeerd speelde, was ik nooit meer uit het circuit gekomen. En eerlijk gezegd houd ik ook wel van een leven in de schaduw als programmamaker.”

Toch bent u die BN’er geworden.

“Dat valt reuze mee. Als ik de hond uitlaat herkent niemand mij. Mijn stem herkennen ze vaak weer wel. Onlangs moest ik mijn bandenspanning laten controleren in een garage. ‘Ik herken uw stem van heel vroeger van de tv. Wie bent u ook alweer’, reageerde de man, zo te zien afkomstig uit een ver land, achter de balie. Prachtig! Ik heb nooit over het stardom gedroomd.

Tegenwoordig moet je het BN’erschap vooral niet willen. Alles komt op social media en je kunt het nog jarenlang terugvinden op internet.”

Zoals uw avontuur in het Parijse theater bijvoorbeeld. Die komt zo bovendien met het googelen van uw naam.

“Ja die dus. In 2011 maakte ik op verzoek van Joop van den Ende een bewerkte theatervoorstelling van *Ivo & Friends* over het leven van mijn grote held Yves Montand voor shows in Parijs. Mij werd

zelfverheerlijking verweten. In de talkshow *Pauw & Witteman* liet ik me meeslepen in mijn enthousiasme en riep dat de show een belachelijk groot succes was. Voor mezelf is het misschien ook wel het mooiste wat ik gemaakt heb. Ellen ten Damme toerde mee, een geweldenaar. Zij was mijn geheime wapen. Als ze drie maanden in Parijs was gebleven, was ze de grootste ster in Frankrijk geworden, meenden de Franse kenners. Ze heeft die ambitie niet, maar het zou morgen zo kunnen. We hebben een idee op de plank liggen om ooit nog eens samen in Amsterdam op te treden. Maar het ontbreekt me voorlopig aan tijd.”

In het theater laat u die nette voorkomende man los?

“In het theater kan ik me kwetsbaar opstellen. Een gok die ik >

Ivo Niehe is in het najaar met het vierde seizoen *Ivo op zondag* te zien. Hij schreef recent het boek *De afterparty*. In 2024 verschijnt het tweede deel van de documentaireserie over de werkgemeenschap Overkempe. Over de bewoners met een verstandelijke, fysieke of meervoudige beperking. Ook draait Niehe dit jaar een documentairereeks over de geschiedenis, magie en ondergang van zijn geliefde Côte d'Azur. Zijn podcast **Je derde leven** over het leven na je pensioen is te beluisteren op Spotify.

Hij is een familyman die uitkijkt naar het grootouderschap. “Met kleinkinderen moeten ze echt opschieten. Maar het is geen levenswens, zoals vader worden”

graag neem, want spelen vind ik het allerleukst. Maar ook op tv ben ik wel eens uit de band gesprongen als maker van het satirische programma *Het andere net*, samen met Adelheid Roosen en Ron Brandsteder. En in het radioprogramma *Binnenlandse zaken* gingen ook wel heilige huisjes om. In mijn eigen *TV Show* was ik nooit baldadig. Op tv creëer je iemand, en als dat personage werkt dan houd je je daaraan vast.”

Zo’n succesvol programma als de TV Show maken, moet ook stress geven. Hoe was u voor uw medewerkers?

“Relaxed! Aan de affaire Matthijs van Nieuwkerk hebben we wel gezien hoe belangrijk het is dat je in een goede sfeer samenwerkt. In die dagen kreeg ik veel appjes van oud-medewerkers. ‘Gelukkig gold bij jou maar één regel. Als je een goed idee had hoefde je de hele week niet meer te komen.’ Of: ‘Als het even spannend werd riep jij: Het is maar televisie jongens.’ Ik heb mezelf onder druk gezet, maar nooit een ander. We werkten ook in een gemoedelijke sfeer in twee villa’s in Bussum, waar ik destijds nog woonde. Om half twaalf kwam iemand vragen hoe je je eitje gebakken wilde hebben. In groepen lunchten we in de garage. Overigens vind ik dat Matthijs zeker een tweede kans verdient.”

Niehe ontmoette zijn vrouw Karin op zijn 42ste. Op dat moment werd hij een

gelukkig en milder mens, vertelt hij. Samen kregen ze drie kinderen: Gijs, Tim en Anne. Maar over zijn gezin wil hij niet veel meer kwijt dan dat hij een familyman is en uitkijkt naar het grootouderschap. “Met kleinkinderen moeten ze echt opschieten. Maar het is geen levenswens, zoals vader worden. Waarom ik laat aan kinderen begon? Je kunt veel van een vrouw houden, maar niet iedere vrouw is geschikt om kinderen mee te krijgen. Karin en ik konden het ouderschap aan. Dat wist ik meteen.” Zijn vader, eens eigenaar van lingerieketen Celtha, speelde een grote rol in zijn leven. Belangrijke beslissingen legde Niehe aan hem voor. “De mening van mijn vader vond ik van belang. Hij steunde mij in alles. Dat ik vroeger muzikant wilde worden en later de tv-wereld inrolde vond hij prima. Ondanks dat ik een universitaire studie achter de rug had. Maar ook zonder zijn goedkeuring zou ik deze weg hebben bewandeld. Het voelt alleen een stuk fijner als je ouders achter je staan.”

Uw vader heeft de laatste zeven jaar van zijn leven naast u gewoond.

“Na het overlijden van mijn moeder haalden we hem naar Bussum. Dat waren niet alleen zeven fantastische jaren voor mijn vader, maar ook voor ons gezin. Mijn vader was een geweldige vader en opa. Op zijn 95ste overleed hij. In een voorstelling zong ik een liedje over hem.” Hij zingt: “*Je was mijn held, mijn grote voorbeeld, coach en leider. Greep altijd in als je eens voelde dit gaat fout.*” En vervolgt: “De dag na zijn overlijden speelden we in Antwerpen. Dat ik het kon opbrengen om dat nummer te zingen, verbaast me achteraf nog steeds.”

Hoe lang gaat u nog door?

“Zo lang mogelijk! Zo rond mijn 35ste kreeg ik van vrienden een sessie bij een Duitse waarzegster als verjaardagscadeau. Zij vertelde dat ik gezond oud zou blijven, maar er eens een dag zou komen dat ik niet meer kan uitvoeren wat in mijn hoofd zit. Dus komt er vast een moment dat mensen mijn programma’s niet meer willen. Ach, dat zie ik dan wel weer.” •